

ἀγρούς τῆς Ἀνατολῆς. Προπαρασκευάζεται δὲ ὁ ζωμὸς οὕτος κατὰ τὸν ἔξης τρόπον. Προμηθεύεται ἀρ' ἐσπέρας ποσότης τις χόρτου, τὸ ὅποιον τὴν πρωῖτην πρὸ τῆς χρήσεως τοῦ ὄρφοῦ τοῦ γάλακτος, πλύνεται καλῶς καὶ ἐπειτα συνθίζεται ἐντὸς ἴγδiou· μετὰ δὲ τὴν τελείαν σύνθητιψιν ἀποστραγγίζεται ἰσχυρῶς ἐντὸς ἀρκιοῦ μαλλίνου, ἢ λινοῦ ἢ καὶ βαρβακηροῦ ὑφάσματος καὶ οὕτως ἐκθίζεται ὁ ἀπογυρῷ ζωμὸς· οὕτος δὲ ἀναμιγνύεται μετὰ τοῦ ὄρφοῦ, καὶ οὕτω καταπίνεται σύμπαν τὸ μήγα, εἰς τὸ ὅποιον δύναται τις νὰ προσθέσῃ, ἐξ θέλη, καὶ ποσότητά τινα ζακχάρεως ἢ μέλιτος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀρωματικοῦ τεινος ὕδατος, οἷαν τοῦ λεγομένου ἀγθονέρου. Περιττὸν δὲ εἶναι νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα προστίθενται οὐχὶ ὡς ἔχα, ἀλλὰ τρόπου τινὰ ὡς ἀρτυμα, ἢ πρὸς μετρίασιν τῆς ἀηδοῦς γεύσεως καὶ δσμῆς, τὴν ὅποιαν θήσεις προξενήσει παρὰ τισιν ἢ ἀπλῆ χρῆσις τοῦ ὄρφοῦ τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ ζωμοῦ τῆς καπνιᾶς.

Περὶ στρόφων, (κοψιμάτων) τῶν γεογγῶν.

Παρ' ἄπαςι σχεδὸν ἢ τούλαχιστον παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν γεογγῶν συμβαίνουσι στρόφοι, τὰ κοινῶς λεγόμενα κυρίματα, εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεως των ἐν τῶν αἰτίων τῶν στρόφων τούτων εἶναι τὸ κρυολόγγυμα, τὸ ὅποιον παθαίνουσι συνήθως τὰ γεογγά, καὶ μὲν δλαχς τὰς ἐπιμελεῖς προφυλάζεις, ἔνεκα τῆς μεταβάσεως αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀείποτε δροιοθάθμου θερμότητος, ἐν ἣ ἐπλεον ἐν τῇ κοιλᾳ τῆς μητρός των, εἰς τὴν συνεχῶς μεταβαλλομένην θερμότητα τῆς κοινῆς ἀτμοσφαίρας· καὶ τοῦτο μὲν εἶναι ἐν τῶν αἰτίων τῶν στρόφων· ἀλλὰ τὸ συνεχέστερον αἰτιον αὐτῶν εἶναι ἢ ἔνεκκα κρυολογγήματος ἢ καὶ ἀλλικαὶ τινὸς ἀφροδηῆς δέσμωσις τοῦ μητρικοῦ γάλακτος ἐν τοῖς μικροῖς αὐτῶν στομάχοις. Τὸ γάλα τότε δέσμουμενον, ἢ οὐδόλως μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, καὶ ἐπομένως δὲν χρησιμεύει ὡς τροφὴ, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ πεπτικῷ σωλῆνι, ὡς ὑλη μὴ ὑποκειμένη εἰς πέψιν, καὶ σμικρὸν κατὰ σμικρὸν ἐξερχομένη μαζὶ μὲ τὰ ἐκκριματα τῶν ἐντέρων ὡς τυρὸς ἢ ὡς τυρωδὸν συγχρίματα, ἢ μεταβαίνει μὲν ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν κυκλοφορίαν, ἀλλὰ κακῶς τρέφει τὸν ὄργανισμὸν, προξενεῖ εἰς αὐτὸν κάκογυμίας, καὶ ἐντεῦθεν ἥς ἐπὶ τὸ πλείστον

γεννῶνται τὰ κατκυμαστίζοντα τὰ νήπια διάφορα ἔξανθήματα· τὰ ὅποια ὁ κοινὸς λαός ὀνομάζει ἐμπυοφύτηρ ἢ γωροφύτηρ ἢ καὶ ἀμπελοκάλαδι.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ταῦτας τ' ἀτυχῆ νήπια πάσχουσι στρόφους, ἀνησυχοῦσι, κλαυθμηρίζουσι, καὶ ἐνίστε κραυγάζουσι σπαραξικαρδίως. Ἡ κατάστασις αὕτη, παρατεινομένη, οὐχὶ μόνον τὴν ύγειαν βλάπτει οὐσιωδέστατα, ἀλλ ὑπενεργεῖ μεγάλως καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡθικὸν τῶν νηπίων εἴηθα δὲ πεπεισμένοι πληρέστατα, ὅτι τὸ δῖξυμον, τὸ ἀνήσυχον, τὸ δρυγίλον, τὸ πεισματῶδες, τὸ ἐπίμονον, καὶ πολλὰ ἄλλα ἡθικὰ ἐλαττώματα κληρονομοῦσι κατὰ μέγα μέρος τὰ ἀθῶα νήπια ἐκ τοιαύτης τινὸς παρατεινομένης δῖξυδώσεως τοῦ στομάχου των.

Διαγινώσκεται δὲ ἡ δῖξυδωσις αὕτη πρῶτον μὲν ἐκ τῶν στρόφων καὶ διηνεκῶν κλαυθμηροισμῶν ἢ καὶ κραυγῶν τῶν νηπίων· δεύτερον δὲ ἐκ τῆς δῖξυνάδας, τὴν δοπίαν ἀποπέμπει ἡ ἐκπνοή των· ἐπὶ μικρὸν ἀν δισφρανθῆ τις τὴν ἐκπνοὴν τῶν νηπίων τότε, σισθάνεται τὴν δῖξυδωσιν αὕτης. Κατὰ τρίτον λόγον διαγινώσκεται ἡ δῖξυδωσις αὕτη ἐκ τῶν ἐμεσμάτων καὶ ἀποπατημάτων τῶν νηπίων. Τὰ περιττώματα ταῦτα δῖουσι τότε δῖξυνάδας· καὶ τὰ μὲν ἐμέσματα διμοιάζουσι τὸ κεκομμένον γάλα· τὰ δὲ ἀποπατήματα, διμοιάζουσι τυρὸν δῖξυνεισμένον, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, διμοιάζουσιν συγκρίσματα ἀσβέστου ἀπὸ τοίχου ἀποξεσθείσης καὶ ἐντὸς ἀγγείου περιέχοντος δῦωρ ἀναδευθείσης· πρὸς δὲ τούτοις τ' ἀποπατήματα πλὴν τῆς δῖξυτης, ἀποπέμπουσι καὶ ἔτεραν τινὰ δυσώδη ἀποφορὰν, καὶ ἐνίστε μὲν εἶναι πράσινα, ἐνίστε δὲ κροκοειδῆ ἢ φαιλά, καὶ πάντοτε δῖέα καὶ δυσώδη· διαγνωστικὸν σημεῖον εἶναι ἐπίσης, ὅτι ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης τὰ νήπια, κλαυθμηρίζοντα, συνέλκουσι τοὺς πόδας πρὸς τὴν κοιλίαν· τὰς δὲ χεῖρας φέρουσι συνεγῶς εἰς τὸ στόμα, ώς νὰ θέλωσι τρόπον τινὰ νὰ ἐγγάλωσί τι ἀπ αὐτοῦ.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ διαγνώσεως τῆς δῖξυδώσεως καὶ τῶν στρόφων παρὰ τοῖς νεογνοῖς καθὼς ἐπίσης καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς νοσηρᾶς ταύτης καταστάσεως· καὶ ὑπάρχοντος μὲν προχείρου ιατροῦ πλησίον τῶν νοσούντων νηπίων, καλὸν εἶναι νὰ προσκληθῇ οὗτος· ἐπὶ τοιούτων δὲ περιπτώσεων ἡμεῖς τούλαχιστον κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰκοσισκετοῦς ιατρικῆς πείρας μας ὠφελήθημεν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ ἔζης φαρμάκου.

Λάδε Γπανθρακικῆς Μαγνησίας δραχ. ἡμισείαν.
Κόμμεως ἀραβικοῦ λεπτότατα τετριμένου
δραχ. δύο.

Ἀνάμιξον ἐντελῶς μετὰ
Ἄπεσταγμένου ὕδατος μαράθου
Σεραπίου κόμμεως ἀραβικοῦ ἀνὰ οὐγγ. μίαν
μέχρις οὗ γείνει ψευδογαλάκτωμα.
Δός, καὶ σημείωσον κατὰ πᾶσαν πρώτην ἢ δευτέραν
ῷραν ἀνὰ ἐν κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ.

Μὴ ὑπάρχοντος ὅμως ιατροῦ, δὲν πρέπει καὶ αἱ μητέρες νὰ
μένωσι μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἴ-
πομεν ὅτι οἱ στρόφοι προέρχονται ἐκ κρυολογήματος· ἀλλ' ἐνίο-
τε, καίτοι ἀρθείσης τῆς αἰτίας, δηλαδὴ τοῦ κρυολογήματος,
οὐχ ἥττον ὅμως οἱ στρόφοι ἐπιμένουσι· διότι, ὁξυδιθέντος ἀ-
παξ τοῦ ἐν τῷ στομάχῳ γάλακτος, ἡ μένουσα ἐν αὐτῷ ποσό-
της χρησιμεύει ὡς ζύμη πρὸς ἄμεσον ὁξύδωσιν τοῦ προστιθε-
μένου· τότε λοιπὸν αἱ μητέρες, μὴ ὑπάρχοντος ιατροῦ, δύναν-
ται νὰ ἀντικαταστήσωσιν αὐτὸν διὰ τῶν ἔζητις, τὰ ὅποια καὶ
ἄν δὲν ὠφελήσωσιν, ΟΥΔΕΠΟΤΕ ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ ἔλα-
ψωσι.

Νὰ προπαρασκευάσωσι δηλαδὴ ἔγχυμα χαμαιμήλων ἢ ἀνί-
θου, ἢ μαράθου, γενόμενον διὰ τῆς ἐπιχύσεως μιᾶς δραχμῆς
ἐνὸς ἐκ τούτων μὲ εἴκοσι δραχμὰς θερμοῦ ζέοντος ὕδατος. Μετὰ
τὴν ἐπὶ πέντε στιγμὰς μούσκευσιν στραγγίζουσι καὶ φυλάτ-
τουσι τὸ ὑγρὸν εἰς κεκλεισμένον ἀγγεῖον, ἔπειτα λαμβάνουσι
ἡμισείαν δραχμὴν μαγνησίας καὶ δύο δραχμὰς κόνεως ἀραβικοῦ
κόμμεως, ἀναμιγνύουσι ταῦτα ἐντελῶς· πάντοτε δὲ ἀναμιγνυο-
μένων ἐντὸς ἀγγείου τινὸς πυλίνου μὲ ἀπλοῦν κοχλιάριον, προσ-
θέτουσι σμικρὸν κατὰ σμικρὸν τὸ χλιαρὸν ἀπόζεμα μέχρις οὗ
γίνωστεν ἀπαντα ταῦτα ἐν μίγμα· ἔπειτα προσθέτουσι, ἀν θέ-
λωσι, καὶ δύο κοχλιάρια τοῦ γλυκοῦ ζαχαρίως· καὶ ἐκ τοῦ
μίγματος τούτου προποτίζουσι τὰ νεογνὰ κατὰ πᾶσαν πρώ-
την ἢ δευτέραν ὥραν ἀνα ἐν κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ.

Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ πάντη ἀπλουστάτου καὶ ἀειτοτε μὲν
ἐπωφελοῦς οὐδέποτε δὲ ἐπιβλαβοῦς τούτου φαρμάκου
εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ μὴ θεραπευθῇ ἢ ὁξύδωσις τοῦ στομά-
χου καὶ νὰ μὴ παύσωσιν οἱ στρόφοι, τὰ καψίματα, δταν ταῦτα
προέρχωνται ἐξ ἀπλοῦ, κρυολογήματος ἢ καὶ ἐκ πλησμονῆς

γάλακτος, τουτέστι πολυφαγίας τοῦ νεογνοῦ· ὅταν δὲ τὰ κακὰ ταῦτα ἐπιμένωσι, καλὸν εἶναι πάγτοτε νὰ καταφύγωσιν αἱ μητέρες ἢ οἱ οἰκογενειάρχαι καὶ εἰς τὴν ἀνάτριψιν τῆς κινήσης, ὥσπερ περιεγράψαμεν τοῦτο ἐν ταῖς σελίσι 48—52 τοῦ πρώτου τόμου τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν.

Διαβεβαιοῦμεν δὲ μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον τὰς μητέρας τέκνων ἢ τοὺς οἰκογενειάρχας ὅτι ΟΓΔΕΠΟΤΕ θὰ μεταμεληθῶσι διὰ τὴν πρὸς προμήθειαν τῶν φαρμάκων τούτων δαπάνην· ἐννευκονταεννεάκις δὲ τοῖς ἔκατὸν θὰ εὐλογοῦσι τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἀπεφάσισαν νὰ μεταχειρισθῶσι ταῦτα διότι καὶ ἐπὶ τῇ ὑπόθεσι ὅτι δὲν θὰ ὠφελήσωσιν, οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν νὰ βλάψωσιν. Εἶναι δὲ τὰ φάρμακα ταῦτα ἥναι ἐνδεδειγμένα καὶ ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ, τάτε οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἵσως γίνεται μεγαλείτερα εἰς τὰς οἰκογενείας εὐχαρίστησις παρὰ τοῦ νὰ ἴδωσι τὰ τέκνα των ἀναλαμβάνοντα ἀπὸ σπαραξιαρδίων στρόφων καὶ δεινοτάτης ἀσθενείας, ἄτινα ἀπειλοῦσιν, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν τοῦτο (1) μαρασμὸν, καὶ τὸν ἐκ τούτου φρικωδέστατον καὶ ἐπωδυνώτατον θάγατον.

Εἰδησις σπουδαιοτάτη.

Εὕρεσις ὑδάτων ἐν τῇ Ἀττικῇ.

Μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἡμέρων εὐχαριστήσεως ἐμάθημεν καὶ σπεύδομεν ν' ἀναγγείλωμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὸ τινῶν ἡμέρων διιώρισεν ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδημόνων ἀνδρῶν πρὸς ἔξεύρεσιν καὶ αὖθησιν τῶν ὑδάτων τῆς Πριωτευούσης, καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, συνελθοῦσα, διευθύνη πρῶτον εἰς τὸν Ἰλισσόν· ἔκει δὲ, μόλις σκάψασα ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ ποταμοῦ, εὗρεν ὑδωρ ἀφθονον ἀναβλύζον, καὶ αὖθις γανόμενον· σκάψασα δὲ καὶ περαιτέρω τῆς πρώτης θέσεως, εὗρεν ἐπίσης ἀφθονον ὑδωρ ἀναβλύζον καὶ γανόμενον· τὸ αὐτὸ πείραμα καὶ μετὰ τῆς αὕτης ἐπιτυχίας ἐσανέλαβε καὶ κατὰ τοίτην τινὰ θέσιν ἐντὸς τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ. Πεισθεῖσα δὲ ἐκ τούτων ὅτι ὑπάρχει μὲν ἔτι ἀφθονον

(1) Ήδε Μελίσσης Ἀθηνῶν, Περιοδ. 6'. τόμ. ἀ. σελ. 49.